

De motie werd in stemming gebracht. De PRD, PvdA en RZS waren voor. De VVD, D66, GL, CDA en GB waren tegen, zodat de motie werd verworpen.

Motie: Streven naar behoud kerkgebouwen en ingeval van sloop geen meldingsplicht achteraf, maar een verplichte aanvraag van een sloopvergunning.

De raad in vergadering bijeen op 28 februari 2018

constaterende, dat

- in de gemeente Renkum de functie van kerkgebouwen als religieus erfgoed als gevolg van voortschrijdende ontkerkelijking, verslechtering van de financiële situatie van de eigenaren met als gevolg uitgesteld onderhoud, verkoop of sloop onder grote druk staat;
- in de in 2017 door de raad vastgestelde Cultuurvisie is opgenomen, dat de gemeente Renkum wat betreft het religieus erfgoed er voor open staat om af te stoten kerkgebouwen met een extra culturele dimensie te herontwikkelen, met maximaal behoud van de beleefbaarheid;
- diverse kerkgebouwen op de gemeentelijke monumentenlijst staan waardoor in geval van voorgenomen sloop een vergunning dient te worden aangevraagd, maar voor de kerkgebouwen die niet op deze lijst staan ingeval van sloop volstaan kan worden met een meldingsplicht achteraf;
- het voornoemde onder meer geldt voor de katholieke kerk te Renkum die niet in aanmerking komt voor de status van gemeentelijk monument en die op de nominatie staat op termijn verkocht te worden;
- de bedoelde kerk als bedevaartskerk een Renkumse geschiedenis kent van ruim 600 jaarⁱ, zodat mede daarom het gebouw ook in het kader van recreatie & toerisme ontwikkelingsmogelijkheden heeft;

overwegende dat:

- kerkgebouwen onmisbaar zijn als herkenningstekens in onze steeds anoniemer wordende samenleving en door de eeuwen heen altijd ontmoetingsplaatsen zijn geweest van reflectie en rust;
- een gemeente lokale beleidsregels voor de bescherming van cultuurhistorische waardevolle bebouwing kan opstellen, ook voor niet beschermde monumenten, o.a. met een omgevingsplan als kerninstrument voor het behoud van het cultureel erfgoed met veel ruimte voor locatie gebonden maatwerk;

- de RK kerk in Renkum voor velen tevens een beeldbepalend gebouw is;

draagt het college op

- een Renkumse visie te ontwikkelen vergelijkbaar met die van de gemeente Sluis met als doel het behoud van religieus erfgoed in de gemeente Renkum;
- aan de raad een voorstel ter goedkeuring voor te leggen dat in geval van voorgenomen sloop van religieus erfgoed een vergunning moet worden aangevraagd

en gaat over tot de orde van de dag.

PRD/John Bartels PvdA/Tom Erkens

Kerkgebouwen: uitgangspunten PRD / PvdA

We laten ons leiden door een aantal duidelijke uitgangspunten. We willen een kerkgebouw liefst dicht bij haar oorspronkelijke functie houden. Kerkgebouwen en kloosters moeten bij voorkeur een bezielende, sociale en culturele functie hebben of behouden, en (weer) een rol vervullen in de versterking van de sociale samenhang in dorpen.

Als een kerkgebouw om welke reden dan ook haar oorspronkelijke functies niet kan behouden, zijn wij voorstander van (her-)bestemming met andere passende functies, waar mogelijk in combinatie met de handhaving van oorspronkelijk functies. Indien zich geen passende bestemming aandient heeft langdurige leegstand onze voorkeur boven sloop. Want “weg-is-weg” en de tijd kan een oplossing brengen, zoals de geschiedenis van vele kerken en kloosters leert. Sloop vinden wij de slechtste en minst creatieve keuze. Deze weg snijdt alle wegen naar de toekomst af, ook voor komende generaties.

Het Mariabeeld in de Onze Lieve Vrouw Ten-hemelopneming kerk te Renkum (Parochie Z. Titus Brandsma) wordt al vele eeuwen vereerd. Uit de archieven blijkt dat het eikenhouten beeldje (gemaakt rond 1350) al in 1380 in Renkum stond en werd vereerd door mensen uit de hele streek. Ook de hertogen van Gelre gingen op pelgrimage naar het beeld en namen geschenken mee. Rond 1400 werd de Schutterij O.L. Vrouwe Gilde opgericht om het kapelletje en het beeld te beschermen.

www.aartsbisdom.nl/home/bedevaarten/bedevaarten-binnen-aartsbisdom/renkum

Bijzonder is, dat in het boek “Honderd bedevaartsplaatsen van Europa” van Clemens Jöckle uit 1997 drie Nederlandse locaties besproken worden waarbij Maria van Renkum een prominente plaats inneemt.